

Den unike IMMANUEL

”**Julevangelierna**” är aktuella igen. Egentligen har alla evangelister utom Markus ett julevangelium. Markus berättar inte något om Jesu födelse, utan talar om Jesu offentliga verksamhet.

Läkaren Lukas är den mest kända av julevangelisterna: ”Och det hände sig vid den tiden att från kejsar Augustus utgick ett påbud...” Kända ord, kanske ännu kärare i den gamla översättningens ord.

Många tycker att julevangeliet är en vacker saga. Man frågar inte nödvändigtvis om det är sant, om det har hänt. Har det någon betydelse, ”huvudsaken är att det fungerar”. Jul i sinnet, julstämning. Men räcker det? Kanske är det skäl att påminna om att Lukas’ julevangelium i Vulgatas översättning börjar med orden ”factum est”.

Matteus’ julevangelium är mindre känt. Matteus börjar sitt evangelium på ett för många västerländska läsare ”tråkigt” sätt: först konstaterar han att Jesus är Abrahams son och Davids son, och därefter börjar han tala om Jesu släktingar. En lång katalog av namn följer, namn som de flesta finländare har svårt att känna igen.

Berättelsens höjdpunkt är en skandal: Maria, Josefs trolovade, var gravid. Josef försökte rädda Maria från pinsam uppmärksamhet, som skulle ha krossat henne, Jesu mor, den unga Maria.

Tvungna att skilja sig, i all stillhet, snyggt, för Marias skull. Men tonen för-

ändras. Herrens ängel uppenbarade sig om natten och sade: ”Josef, Davids son, var inte rädd att ta till dig Maria, din hustru, ty barnet i henne har blivit till genom den helige Ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.”

Matteus fortsätter: ”Allt detta skedde, för att det skulle uppfyllas som Herren hade sagt genom profeten: Se, jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel, det betyder Gud med oss.”

Josefs planer förändras. Den begynnande tragedin blev ett glädjebudskap. Jesus var verkligen Immanuel, den unike Immanuel. Immanuel nämns endast en gång i Nya testamentet, och just i Matteus’ julevangelium.

Matteus förstod att Jesu födelse var förutsagd. Herren hade, ”genom profetens mun”, meddelat detta. ”Immanuel” finns endast några gånger i GT: Jes. 7:14, 8:8, 10.

Matteus’ julbudskap är just detta: Immanu El, Gud är med oss! Det är den ledande tanken i Matteusevangeliet. I början Matteusevangeliet nämns Immanuel, ”Gud är med oss”, och i slutet av evangeliet finns Jesu försäkran: ”Se, jag är med er alla dagar till tidens slut.”

Matteusevangeliets budskap är enligt min mening högaktuellt just i år. Många människor tänker på världsläget och oroar sig över det. Främre Orienten, hungers-

nöden i Afrika, hotande epidemier, våld – mörka moln täcker himlen och man frågar sig ibland var Gud är. Många människor har sorger i sitt personliga liv, sjukdom, olyckor och konflikter. Klimatförändringarna ger anledning till oro. Man måste agera innan det är för sent. Läget i kyrkan är oroväckande. Många unga färdigt utexaminerade teologer får inte arbete.

Matteus' julevangelium betonar att just då när man tänker att Gud är så långt borta, är Han nära. När Matteus räknar upp namn, undrar vi kanske över vad dessa namn har med Guds rike att göra. Men i allt, i vardagens sorger och glädjeämnen, var Gud trots allt med oss.

Immanu El, Gud är med oss. Detta är nyckeln till vår framtid. Det är julens centrala budskap, också i år. Man kan inte svara på annat sätt än genom att konstatera att "mig skall intet fattas".

Matteus' julevangelium understryker också Bibelns tillförlitlighet. Profeten hade talat. Vad menade han? Profeten talade om tecken, Herrens tecken: jungfrun

skall bli havande och föda ett barn. Även om varje barns födelse är ett under, är det knappast "Herrens tecken" att en ung kvinna föder ett barn. Situationen föreföll svår, t.o.m. oetisk: den trolovade Maria var gravid, och Josef var inte far till det barn som hon väntade. Herrens tecken var, att "ty barnet i henne har blivit till genom den helige Ande". Därför bekänner den kristna kyrkan om Jesus: avlad av den Helige Ande, född av jungfru Maria.

Undret var detta: barnet var och är Gud själv. Barnets födelse innebär att Gud är med oss. Matteus förstår att detta inte var profetens eget påhitt. Herren hade talat "genom profetens mun".

Kom denna jul ihåg att Gud är med oss för den unike Immanuels skull. Kom ihåg, och håll fast vid att man kan lita på Guds heliga Ord. Det som Herren lovar, förverkligar Han också!

*I advent 2006
Henrik Perret*

Bild: Hilpi Jenu

